

บทที่ 1

บทนำ

เชื้อเพลิงส่วนใหญ่ที่มีใช้กันในปัจจุบัน ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ ถือว่าเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป (nonrenewable resource) เพราะธรรมชาติต้องใช้เวลานานมากกว่าล้านปีในการสร้างเชื้อเพลิงเหล่านี้ขึ้นมาใหม่ได้ วิกฤตการณ์น้ำมันในตลาดโลกทำให้ราคาน้ำมันในปัจจุบันสูงขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งไปกว่านั้นมีผู้คาดการณ์ว่าภายในอนาคตแนวโน้มการผลิตน้ำมันจากกลุ่มประเทศโภคคุณิตลดลงเรื่อยๆ และการหาพลังงานทดแทนจากพืชจะมีความสำคัญยิ่งยิ่ง เนื่องจากพลังงานทดแทนจากพืชเป็นพลังงานที่ใช้แล้วไม่มีวันหมด เพราะพืชเป็นทรัพยากรธรรมชาติประเภทที่ใช้แล้วเกิดกลับมาใช้ใหม่ได้ (renewable resource) โดยการปลูกทดแทน (Aldridge, 2000)

ชีวมวล (biomass) ของพืชเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับการใช้เป็นแหล่งพลังงาน ทั้งการเผาไหม้โดยตรงเพื่อให้ความร้อน และการเปลี่ยนด้วยวิธีทางเคมีหรือชีวภาพเพื่อให้ได้สารเคมีที่มีคุณค่ารวมถึงเชื้อเพลิงเหลว (Hall et al., 1993) องค์ประกอบหลักที่สำคัญของชีวมวลของพืชคือ เชลลูโลส เอมิเซลลูโลส และลิกนิน โดยจะมีปริมาณเชลลูโลสมากที่สุด รองลงมาคือ เอมิเซลลูโลส และลิกนิน ตามลำดับ (Saha, Dien, and Bothast, 1998) การย่อยสลายเชลลูโลส ด้วยเอนไซม์เชลลูโลสจะทำให้ได้น้ำตาลกลูโคส ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการหมักด้วยยีสต์ทำให้ได้แอลกอฮอล์ คือ เอกทานอล ดังนั้นจึงสามารถใช้ชีวมวลของพืชเป็นวัตถุดิบในการผลิตแอลกอฮอล์ได้ (Philippidis, 1996)

เอกทานอล หรือ เอทิลแอลกอฮอล์ เป็นเชื้อเพลิงที่เผาไหม้ให้พลังงานมีความสะอาดสามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ได้ ใน การผลิตเอกทานอลด้วยการหมักจะต้องใช้วัตถุดิบตั้งต้นที่เป็นแป้ง น้ำตาล หรือชีวมวลของพืช วัตถุดิบที่ใช้กันโดยทั่วไปได้แก่ ข้าวโพด อ้อย มัน สำปะหลัง เป็นต้น แต่พืชเหล่านี้เป็นพืชเกษตรที่ใช้เป็นอาหารที่มีคุณค่า (Wheals et al., 1999) ดังนั้นการใช้ชีวมวลของพืชมาเป็นวัตถุดิบแทนพืชเกษตรจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ ชีวมวลที่ได้จากพืชที่โตเร็ว หน่าย มีปริมาณมาก และราคาถูก จะมีความได้เปรียบ ในทวีปยุโรปและประเทศไทยมีการศึกษาภักดีอย่างจริงจังในการหาพืชที่มีศักยภาพที่จะใช้เป็นพืชพลังงานรวมถึงใช้ในการผลิตเอกทานอล ซึ่งพบว่าชีวมวลจากวัชพืชจำพวกหญ้ามั่นน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ในทวีปยุโรปมีการวิจัยถึงการใช้วัชพืช คือ *Miscanthus sinensis 'Giganteus'* เป็นพืชพลังงานที่สำคัญ (Scurlock, 1998; Lewandowski, 2000) ในสหราชอาณาจักรมีการวิจัยถึงการใช้

Switchgrass (*Panicum virgatum* L.) ซึ่งเป็นวัชพืชจำพวกหญ้า เป็นพืชพลังงาน และใช้ในการผลิตเชทานอลด้วย (Samson and Omielan, 1992; Gibbs, 1998) นอกจากนี้การปลูกพืชเพื่อนำชีวมวลมาใช้ในการผลิตเชทานอลยังส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อม เพราะช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศ โดยพืชจะใช้ก๊าซนี้ในการสังเคราะห์แสงเพื่อให้ได้พลังงานสะสมอยู่ในรูปของคาร์บอโนไฮเดรตซึ่งก็คือชีวมวลนั้นเอง (Samson, 1991; Klass, 1998)

สำหรับประเทศไทยได้ประสบปัญหาหลายครั้งจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้น รัฐบาลจึงหันมาให้ความสนใจกับการผลิตเชทานอลเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงมีการใช้อ้อย กากน้ำตาล และมันสำปะหลัง เป็นวัตถุดิบในการผลิตเชทานอล โดยที่วัตถุดิบ 1 ตัน เมื่อใช้อ้อยจะได้เชทานอล 70 ลิตร เมื่อใช้กากน้ำตาลจะได้เชทานอล 260 ลิตร เมื่อใช้มันสำปะหลังสดจะได้เชทานอล 180 ลิตร (คณะกรรมการธุรกิจการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร, 2545) อย่างไรก็ตามพืชเหล่านี้เป็นพืชที่ใช้เป็นอาหาร ดังนั้นการเลือกใช้วัชพืชจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ เพราะวัชพืชไม่ใช่พืชอาหาร และประเทศไทยเป็นประเทศเขตร้อนมีวัชพืชหลายชนิดเป็นจำนวนมาก แต่ความสนใจที่จะหาพืชพลังงานจากวัชพืชยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน ดังนั้นการใช้ชีวมวลจากวัชพืชเป็นแหล่งพลังงาน จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าของวัชพืชและเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาชีวมวล สมบัติ และองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเป็นพืชพลังงาน และภาวะที่เหมาะสมในการผลิตและก่อออลเชื้อเพลิง ด้วยกระบวนการย่อยสลายและการหมักแบบต่อเนื่องของวัชพืช 10 ชนิดในประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางเพื่อนำวัชพืชมาใช้เป็นพืชพลังงานโดยการเผาไหม้และเป็นวัตถุดิบในการผลิตและก่อออลเชื้อเพลิงต่อไป

ขอบเขตของงานวิจัย

สำหรับงานวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นที่จะใช้วัชพืชในกลุ่มน้ำและกอกที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นวัตถุดิบในการผลิตเชทานอลโดยใช้กระบวนการย่อยสลายและการหมักแบบต่อเนื่อง พัฒนาทั้งศึกษาถึงความเป็นไปได้ที่จะใช้วัชพืชเป็นแหล่งของชีวมวลเพื่อใช้เป็นพืชพลังงาน โดยศึกษาถึงสมบัติ และองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเป็นพืชพลังงาน ได้แก่ ผลผลิตชีวมวล ปริมาณความชื้น

ขณะเก็บเกี่ยวในพืช องค์ประกอบของชีวมวล (ปริมาณเชลลูไลส เยมิเซลลูไลส และลิกนิน)
ปริมาณถ้า ปริมาณซัลเฟอร์ และค่า heating value

